

भूयमाने लोके इहलोके भवः ठक् अतुश० द्विपदद्विः
ऐहलौकिक तद्भवे ति० ।

इहामुत्र अव्य० इह च अस्तव च इ० । एतल्लोके परलोके च
“इहामुत्रार्थफलभोगविरागः” वेदा० सा० ।

इति वाचस्पत्ये इकारादिवर्णशब्दार्थनिरूपणम् ।

ई

ई अव्य० ई किप् । १ विषादे २ दुःखभावनायाम् ३ क्रोधे
४ अनुकम्पायाम् ५ प्रत्यक्षे ईसन्निधौ ७ संबोधने च । भेदि
न्यामयं सान्ततया पठितः । पृ० साधुः ।

ई स्त्री अस्य विष्णोः पत्नी लोष् । लक्ष्म्याम् ।

ई कान्तौ (इच्छायाम्) गतौ व्याप्तौ क्षेपे भोजने सक० गर्भ-
ग्रहणे षक० अदादि अनिट् पर० । एति ईतः
इयन्ति । ऐत् । ऐपीत् । इयाय इयत् । एता एष्यति
ऐष्यत् । “ईतः । अस्यात्मनेपदत्वमपि “न हि तरणि-
रदीते” दिक्पराधीनवृत्तिः” कविक० टी० दुर्गा० ।

ई याचने द्विक० आत्मने० अदादि अनिट् निरु० ।
ईते इयीत ईताम् । ऐत । ऐष्ट । इये । “आ वोदेवासं
देमहे वामं प्रत्यध्वरे” यजु० ४, ५ । “अजस्रं धर्ममो-
महे” यजु० २६, ६ ।

ई गतौ दिवा० सक० अनिट् आत्म० । ईयते ऐष्ट । ईतः
“पद्मैरन्वीतवधूसखद्युतः” माघः । ईङ्-गतौ मल्लि० ।

ईत्त दर्शने पर्यालोचने च भा० आत्म० सक० सेट् ।
ईत्तते ईत्तोत ईत्तताम् ऐत्तत ऐत्तिष्ट ईत्ताम्-बभूव आ-
स-चक्रे-ईत्तिता ईत्तिषीष्ट ईत्तिष्यते ऐत्तिष्यत । ईत्तितव्यः
ईत्तणोयः ईत्त्यः ईत्तिता ईत्तितः ईत्तित्वा वीक्ष्य । ईत्त-
णम् ईत्ता । ईत्तमाणः । कर्मणि ईत्त्यते ईत्तमाणः ।
धातुनिर्देशे इवतिः ईत्तिः । “न धर्मवृद्धेयु वयः समी-
क्ष्यते” न काजवृत्तिर्धर्चनीयमीक्षते” कुमा० । “तदैक्षत
बह्वृत्तं प्रजायेय” श्रुतिः । “उ प्रजापतिरीक्षां चक्रे”
श्रुतिः । “सर्वभूतस्यजात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि । ईक्षते
योगयुक्तात्मा” गीता । “कथलीक्षामहे सर्वे, दुर्लब्धधनं
तवैषितम्” भा० व० २६, ८० । “ऐक्षिष्ट पुंभिः प्रचि-
तान् स गोष्ठान्” भट्टिः वेदे पदव्याख्यासोऽपि “कथिद्धीरः
प्रत्यगात्मानमैचादात्तचक्षुरमृतत्वमिच्छन्” कटो० । पृ-

एन शुकाशुभालोचने च तद्योगे शुभाशुभसंभन्धिनि चतुर्थी ।

“राधीक्ष्यैर्यस्य विप्रश्नः” पा० । “यदीयः विविधः प्रश्नः
क्रियते तस्मिन् चतुर्थीत्यर्थः । “लक्ष्माय ईक्षते गर्गः पृष्टो
गर्गः शुभाशुभं पर्यालोचयतीत्यर्थः” सि० कौ० । “ईक्षतेनर्ग-
शब्दम्” शा० सू० । “कारणे ईक्षितत्वव्यवस्थात्” भा० ।

अधि+विवेचने अधीक्षते “कुङ्कचकितलोकोः सत्येऽप्यपाय
मधीक्षते” हितो० ।

अनु+अनुविनने । “तामन्वीक्षत इयं वै वल्मीकवपेयम्”
शत० ब्रा० ६, ३, ५ । “अन्वीक्षमाणो रामस्तु विषयं
भ्रान्तेतनम्” रामा० ।

अप-आकाङ्क्षायामनुरोधे अवधिनियमे च । “अपेक्षते
प्रत्ययसुत्तमं त्वाम्” कुमा० । “अपेक्षन्ते न च स्नेहं न पात्रं
न दशान्तरम् । परोपकारनिरतामणिदीपा इवोत्तमाः”
उद्भटः । “किमपेक्ष्य फलम् पयोधरान् ध्वनतः प्रार्थयते
मृगाधिपः” किरा० । “द्वित्वादयः पराङ्मना अपेक्षा-
बुद्धिजासताः” “अपेक्षाबुद्धिनायाज्ञतेषां नाशः प्रकीर्तितः”
भाषा० । “शब्दोव्यङ्ग्यकालेऽर्थान्तरमपेक्षते” सा० द० ।
“सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात् समासः” पा० भा० । “सा प्रक्रिया
या कथमित्यपेक्षा” भीमा० । “नदीयः परिपूर्णोऽपि
मितोदयमपेक्षते” चन्द्रा० ।

वि+अप+विशेषेणापेक्षायाम् । “न व्यपैक्षत समुत्सुकाः प्रजाः”
रघु० । “व्यपेक्षमाणौ सहस्रोतयागतौ” रामा० । “समर्थः
पदविधिः” पा० भा० । व्यपेक्षाऽव्यपेक्षापक्षद्वयसुपन्य-
स्तम् । तत्र व्यपेक्षापक्षोऽतान्तरणे उपन्यस्तः स च
युक्तिविरुद्धत्वात् कैयटविररणादौ दूषितः “वाक्यवत्
सा व्यपेक्षाऽपि वृत्तावपि न हीयते” भर्तृ० । सा च शब्द-
बोधिपयोगिन्याकाङ्क्षाव्यापा आकाङ्क्षाशब्दे विवृतिः ।

अव+चाक्षुषदर्शने । “योत्स्वमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समा-
गताः” गीता । “अवेक्षमाणो महतीं सुहृर्मुहुः” माघः
सस्यकूपर्यालोचने च । “यदवोचदवेक्ष्य सुन्दरी” किरा० ।
अनु+अव+पर्यालोचने अनुसन्धाने च “सूक्ष्मतां चान्वेक्षते”
योगेन परमात्मनः” मनुः ।

अभि+अव+भोजनार्थेक्षणे । “यजमानस्य पश्यन्भ्यवेक्षते” शत०
ब्रा० ११, १, ५, ११, “अभ्यवेक्षते अभ्यवर्तुं पश्यति” भा० ।
परि+अव+संयन्ताद्दर्शने । “ततो वाचस्पतिर्जज्ञे तं मनः
पर्यवेक्षते भा० आश्व० २१, ४० ।

प्रति+अव+प्रतीत्य पर्यालोचनया दर्शने । “अद्येसां प्रत्यवेक्ष-
माणो जपति” शत० ब्रा० ५, २, ४, २० ।